

РЕШЕНИЕ

№ 15228

гр. София, 21.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3583** по описа за **2025** година докладвано от съдия Слава Гьошева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на "ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО" КД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Н. Н., срещу решение № 275 от 21.01.2025г., постановено по а.н. дело № 12799/2024г. по описа на СРС, 96 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №778287-F770430/09.07.2024 г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ - С., Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, с което на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК на „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД, е наложена имуществена санкция в размер на 5000 /пет хиляди / лева за нарушение на чл. 127и ал. 1 ДОПК вр. чл. 8 ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България.

С жалбата се твърди, че решението е неправилно и необосновано, тъй като в административно-наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, както и нарушение на материалния закон. Оспорва се и размерът на наложената санкция. Иска се отмяна на решението на СРС и отмяна на НП. Заявява се претенция за присъждане на разноските.

В съдебно заседание, касаторът - "ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО" КД, редовно и своевременно призован, се представлява от адв.В., която поддържа жалбата по изложените в същата подробни съображения.

Ответникът по касация- Началник отдел „Оперативни дейности“ –С., в ГД“ Фискален контрол при ЦУ на НАП редовно и своевременно призован, не се представлява. В представени по делото писмени бележки от 17.03.2026 г., чрез юрк. П. излага подробни съображения за правилността на решението на районния съд, съответно за законосъобразността на издаденото НП.

СГП редовно и своевременно призована се представлява от прокурор К., който дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба като подадена в срока по 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред СРС е образувано по редовна и допустима жалба на „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД, против Наказателно постановление № 778287- F770430/09.07.2024 г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на основание чл.278б, ал.3 от ДОПК, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева, за неизпълнение на задължение по чл.127и, ал.1 от ДОПК.

Въз основа на надлежно събрани и обсъдени доказателства съдът е направил правилни и законосъобразни правни изводи, които се споделят от настоящата инстанция.

Имуществената отговорност на дружеството, е ангажирана за неизпълнение на задължение по чл.127и, ал.1 ДОПК, която разпоредба гласи, че при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава – членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване.

Санкцията е наложена за това, че на 22.03.2024г. в 01,22 часа, при извършена проверка на ГКПП В. - Д. мост 2, на МПС S. , рег.№ КСННУ29, рег.№ на ремарке – К., било констатирано, че транспортното средство превозвало стоки от списъка на стоки с висок фискален риск: „Картофи, пресни или охладени: ранни картофи от 01 януари до 30 юни – 374 кг; Лук, шалот, чесън, праз и други лукови зеленчуци, пресни или охладени: лук и шалот: лук: друг – 12 000 кг, за която водачът представил УНП № 2024031910722 за транспорта на стоката. В транспортното средство се превозва и стока „Картофи, пресни или охладени: Други“- 6000 кг., за която не е представен Уникален номер за превоза /УНП/. Бил съставен протокол за извършена проверка № 050903000940-1/22.03.2024 г. и е поставено техническо средство за контрол.

На 22.03.2024г., в 11,25 часа била извършена проверка на адреса на разтоварване на стоката - [населено място], [улица], база на ЛИДЛ, като било констатирано, че липсват данни за предварително деклариране на превоза – до влизане на транспортното средство на територията на страната. Установено е, че превозваната стока е от списъка на стоки с висок фискален риск. Общата стойност на стоката е 4920 евро, съгласно фактура № 130994/31.03.2024г. – с легова равностойност 9 622,6836 лв. Движението на превоза е от Германия за България. За извършената проверка на мястото на разтоварване на стоката с висок фискален риск бил съставен Протокол № 050903000940_5/22.03.2024г. Съставен бил и АУАН № F770430/30.05.2024г., който акт бил връчен и подписан от представител на дружеството.

Тези обстоятелства по делото не са спорни и се установяват от събраните пред СРС писмени

доказателства.

С оглед така установените факти, правилно и законосъобразно СРС е приел, че са налице основанията за ангажиране имуществената отговорност на касатора – получател на стоки с висок фискален риск, който на основание чл.127и, ал.1 ДОПК е длъжен при превоз, който започва от територията на друга държава – членка на Европейския съюз (в случая Германия), и завършва на територията на страната, предварително да декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и да потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България, всеки отделен превоз на стоки с висок фискален риск (СВФР), който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за превоза до влизане на транспортно средство на територията на страната. Декларирането се извършва чрез подаване по електронен път на данни съгласно приложение № 1 по реда на чл. 48. Нормата на чл. 15, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на СВФР на територията на Република България предвижда, че „лице, което предварително е декларирало данни за превоз на СВФР, може по електронен път да коригира подадените данни за превоза по реда на чл. 48 в сроковете по чл. 8, ал. 1, чл. 9, ал. 1, чл. 10, чл. 11, ал. 1 и чл. 12, ал. 1 и съгласно съответното приложение“.

В случая, превозваните от Германия стоки са стоки с висок фискален риск, тъй като попадат в списъка на СВФР, утвърден със Заповед № ЗМФ - 1295/28.12.2023 г. на министъра на финансите (публикувана на интернет страницата на НАП) - картофи, пресни или охладени и получателят на стоките, не ги е декларирал предварително до влизането на стоките на територията на Р. България.

За неизпълнение на това задължение, нормата на чл.278б, ал.3 ДОПК предвижда за юридическите лица и едноличните търговци, налагане на имуществена санкция –в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лв. В случая, размерът на санкцията е правилно определен в размер на 5000 лв.

Неоснователно е направеното възражение в касационната жалба, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения – липсата на фактическо описание на нарушението, както и съставена на АУАН пред свидетели, които не са присъствали на проверката. Съгласно чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН изрично допуска при невъзможност на свидетелите, присъствали при извършването или установяването на нарушението, актът да се състави в присъствието на други двама свидетели, като това изрично се отбележи в акта. От съдържанието на АУАН се установява, че същият е съставен в присъствието на двама свидетели по реда на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, поради което не е допуснато съществено процесуално нарушение при съставянето на АУАН.

Неоснователно е възражението, че в АУАН липсва фактическо описание на извършеното нарушение. В АУАН се съдържа описание на обстоятелствата, които са от значение за преценката дали е осъществен фактическият състав на посоченото нарушение, съобразно изискването на чл.

42, т. 4 от ЗАНН. Ясно е посочено, че на 22.03.2024г. в 01,22 часа е била извършена проверка на ГКПП „В.-Д. мост 2“ при влизане на ППС на територията на Република България, а на 22.03.2024г. в 11,25 часа е извършена проверка на адреса на разтоварване на стоката. Точно е описан видът и количеството на превозваните стоки, цитирани са фактурите, както и тяхната стойност. В тази връзка, настоящият състав намира, че издадените АУАН и НП съдържат ясно и конкретно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и законовите разпоредби, които са нарушени, които съответстват на посочените обстоятелства. Всички елементи от фактическия състав на нарушението са описани в НП, поради което и то отговаря на изискванията на чл.57, ал.1 ЗАНН. При издаването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице.

Предвид горното, настоящият състав, при извършената проверка по чл.218 от АПК счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона и съществено нарушение на процесуални правила. Не са налице касационните основания по чл. 348 от НПК, предполагащи отмяна на решението, и то следва да бъде оставено в сила като правилно, на основание чл. 221 ал. 2 от АПК.

Предвид своевременно направеното искане за присъждане на разноски от касационната страна и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК, в полза на НАП следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро (130 лв.), определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ. Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, X касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № № 275 от 21.01.2025г., постановено по а.н. дело № 12799/2024г. по описа на СРС, 96 състав.

ОСЪЖДА „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД с ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите, на основание чл.63д ЗАНН, сумата 66,47 евро (130 лв.) – юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: